

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. An Ordo in Charitate servari debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

am contra justitiam : cum quia est usurpatio alienæ potestatis, nempe Superioris, ad quem solum punitio pertinet : cum quia quisque habet jus, ut non puniatur ab eo, qui nullam habet auctoritatem, & jurisdictionem in ipsum. Imò nunquam licet expetere punitionem inimici, et si justam, & legitima auctoritate factam, quatenus ejus malum est ; nam hoc est actus odii nunquam liciti.

CAPUT III.

De Ordine Charitatis:

Q. i. *AN Ordo in Charitate servari debet?*

Resp. Aff. Ita omnes. Prob. i. ex Cant. 2. Ordinavit in me Charitatem. 2. Ex S. Aug. lib. i. de Doctr. Christ. cap. 27. Ille justè & sanctè vivit . . . Qui ordinatam dilectionem habet, ne aut diligit, quod non est diligendum; aut non diligit, quod est diligendum; aut amplius diligit quod est minus diligendum; aut aquè diligit, quod vel minus, vel amplius diligendum est . . . Etsi Deus omni homine amplius diligendus est, amplius quisque debet Deum diligere, quam seipsum. Item amplius alius homo diligendus est, quam corpus nostrum: quia propter Deum ista omnia

nia sunt diligenda; & potest nobiscum
alius homo Deo perfaci, quod non potest
corpus, quia corpus per animam vivit, qua
fruimur Deo. 3. Ex S. Thom. 22. q. 44.
a. 8. Modus, qui pertinet ad rationem
virtutis actus, cadit sub praecepto, quod
datur de actu virtutis: Ordo autem Cha-
ritatis pertinet ad ipsam rationem virtutis,
cum accipiatur secundum proportionem
dilectionis ad diligibile. Unde ma-
nifestum est, quod Ordo Charitatis debet
cadere sub praecepto. 4. Quia objecta di-
ligenda, & optanda non sunt aequalia in-
ter se: Ergo debet esse inter illa Ordo, ut
Charitas sit recta. 5. Deus vult, ut ali-
quos, nempe qui nobis sunt coniunctio-
res, plus diligamus.

Duplex autem est Ordo in Charitate
servandus, alter in personis, alter in bo-
nis. In personis homo amare debet. 1.
Deum utpote principium, ac finem ulti-
mum rerum omnium, & summè bonum,
ac perfectum. 2. Seipsum. 3. Cæteros
homines. In bonis primum locum tenent
bona spiritualia, seu supernaturalia nem-
pe gloria, seu beatitudo æterna, gratia, &
virtutes. 2um. Bona naturalia, & bona
corporis, ut vita, integritas membrorum,
sanitas, &c. 3um. Bona externa, ut ho-
nor, fama, divitiae, &c. Item bonum
commune majus est bono privatō; quia
bonum commune est bonum totius, &

bo-

bonum privatum est bonum partis : sicut autem totum est maius sua parte , ita bonum totius maius est bono partis , ideoque ei præferendum.

Q. 2. An , & quomodo quisque seipsum magis diligere debet , quam proximum ?

Resp. I. Unusquisque tenetur seipsum magis diligere simpliciter , & absolute quam proximum. Ita S. Thom. q. 26. a. 4. & q. 44. a. 8. ad 2. Prob. 1. ex Matth. 22. *Diliges proximum sicut te ipsum.* Ubi dilectio sui proponitur ut Regula , & exemplar amoris proximi. Regula autem prior , & potior est , quam Regulatum. 2. Quia ex Ordine Charitatis homo magis inclinatur ad sui dilectionem , quam proximi , estque sibi magis conjunctus. Unde illud Eccli. 14. *Qui sibi nequam est , cui alii bonus erit?*

Hinc 1. *Quisque tenetur se magis diligere in bonis spiritualibus , quam proximum , ita ut sibi potius velit & comparet Dei gratiam , amicitiam , virtutes , & beatitudinem æternam , quam cuilibet alteri , cum hæc bona sint omnium maxima , & maximè necessaria.* Quod indicant hæc Christi verba Matth. 16. *Quid profert homini , si mundum universum lucretur , &c.*

2. In quacunque corporali necessitate æquali